ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1995

Vyhlásené: 15.06.1995 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

115

ZÁKON
NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY

zo 4. mája 1995

o ochrane zvierat

Národná rada Slovenskej republiky sa uzniesla na tomto zákone:

PRVÁ ČASŤ
VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

§ 1
Účel zákona

(1) Účelom tohto zákona je utvoriť predpoklady na ochranu zvierat úpravou správania ľudí k nim a upraviť základné podmienky chovu a držby nebezpečných živočíchov.

(2) Zvieraťom sa na účely tohto zákona rozumie každý živočíšny stavovec okrem človeka.

§ 2
Základné povinnosti pri chove a držbe zvierat

Každá právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá zviera trvalo alebo prechodne chová alebo drží (ďalej len „chovateľ"), je povinná zabezpečiť zvieraťu výživu, opateru a umiestnenie zodpovedajúce jeho fyziologickým potrebám a správaniu a poskytnúť mu potrebnú voľnosť pohybu. Voľnosť pohybu zvieraťa sa nesmie obmedzovať trvalo alebo zbytočne, alebo keď to zvieraťu spôsobuje bolesť alebo poranenie.

§ 3
Základné povinnosti pri preprave zvierat

(1) Chovateľ je povinný pred vykonaním prepravy zvieraťa skontrolovať, či je zviera schopné prepravy.

(2) Prepravy nie sú schopné zvieratá

a) gravidné, u ktorých by mohol nastať pôrod počas prepravy,

b) mladšie ako dva dni, s výnimkou hydiny.

(3) Choré, zranené alebo gravidné zvieratá (odsek 2) možno prepravovať len na účel veterinárneho ošetrenia alebo naliehavého usmrtenia.

(4) Preprava zvierat sa musí vykonať čo najkratšou cestou. Zvieratá musia byť pri preprave chránené pred zranením, nepriazňou počasia a pred prudkým kolísaním teploty. Počas prepravy sa musí zvieratám zabezpečiť potrebný prísun krmiva, vody a iných tekutín.

§ 4
Zaobchádzanie so zvieratami

Zakazuje sa

a) bez vážneho dôvodu zapríčiniť zvieraťu bolesť, poranenie alebo utrpenie, uvádzať ho do stavu úzkosti a strachu,

b) nútiť zviera na výkon, ktorý nezodpovedá jeho stavu a biologickým schopnostiam, alebo zaobchádzať so zvieraťom tak, aby to viedlo k jeho neúmernému fyzickému vyčerpaniu, okrem schválených pokusných dôvodov,

c) obmedzovať výživu zvieraťa z iných ako zdravotných alebo schválených pokusných dôvodov,

d) štvať zvieratá proti sebe bez toho, aby to vyžadoval lov alebo poľovnícky výcvik,[1])

e) amputovať pazúry, zbaviť mäsožravca zubov, onemiť alebo oslepiť zviera z iných ako zdravotných alebo schválených pokusných dôvodov,

f) zasahovať do priebehu pôrodu spôsobom, ktorý zväčšuje bolesť alebo poškodzuje zdravie zvieraťa,

g) vykonávať krvavé zákroky a injekčné aplikácie, ak ich nevykonáva spôsobilá osoba,

h) podávať zvieraťu bez súhlasu veterinárneho lekára liečivé alebo podobné prípravky okrem tých, ktoré sú voľne v predaji, ak nejde o schválené pokusy,

i) podávať zvieraťu nedovolené povzbudzujúce látky (doping) s cieľom zmeniť jeho výkon a vzhľad,

j) používať podnety vyvolávajúce bolesť tak, že môžu spôsobiť klinické poranenie alebo následné zmeny v činnosti nervovej sústavy alebo iných orgánových systémov zvieraťa, ak nejde o schválené pokusy,

k) bez primeraného dôvodu usmrtiť zviera,

l) chovať zvieratá tak, aby si vzájomne pôsobili utrpenie.

Usmrcovanie zvierat

§ 5

(1) Zvieratá možno usmrtiť len najvhodnejším a najrýchlejším spôsobom po predchádzajúcom zbavení vedomia, bez zbytočnej bolesti a utrpenia. Pri usmrcovaní hydiny nie je nevyhnutné zbavenie vedomia.

(2) Okrem prípadov nutnej obrany a krajnej núdze[2]) primeraným dôvodom na usmrtenie zvieraťa na účely tohto zákona sa rozumie

a) usmrtenie jatočných zvierat,

b) usmrtenie laboratórnych zvierat pri pokusoch,

c) usmrtenie zvierat z dôvodov nevyliečiteľnej choroby alebo veku,

d) usmrtenie zvierat pri tlmení nákazy a deratizácii,

e) usmrtenie nechcených zvierat, zvierat v útulkoch alebo túlavých zvierat,

f) usmrtenie, ktoré pripúšťa osobitný predpis.[3])

(3) Zakazuje sa usmrtenie zvierat

a) utopením alebo udusením,

b) použitím jedov a drog, ktorých dávkovanie a aplikácia nie sú kontrolované, s výnimkou deratizácie,

c) elektrickým prúdom, s výnimkou tlmenia nebezpečných nákaz.

§ 6

Pre potreby náboženských obcí registrovaných v Slovenskej republike možno jatočné zvieratá usmrtiť obradným spôsobom i bez predchádzajúceho zbavenia vedomia, a to na základe povolenia orgánu ochrany zvierat podľa § 31 písm. d) tohto zákona.

Chov a držanie zvierat

§ 7

(1) Chovať alebo držať zviera možno len spôsobom ustanoveným týmto zákonom (§ 2).

(2) Použitie zvierat v umeleckom filme a v reklame je realizátor diela povinný ohlásiť orgánu ochrany zvierat, a to najmenej tri dni vopred.

(3) Chovať alebo držať divé zviera možno len na účely prevádzkovania

a) zoologických záhrad, zooparkov alebo cirkusov,

b) zverofariem,

c) poľovníctva a sokoliarstva,

d) výskumu,

e) vivárií, akvárií, terárií alebo iných obdobných zariadení.

(4) Ustanovenie odseku 3 sa nevzťahuje na chov alebo držanie ohrozených voľne žijúcich zvierat.[4])

(5) Divým zvieraťom sa na účely tohto zákona rozumie zviera, ktoré bolo vyňaté zo svojho biotopu alebo sa narodilo v zajatí a je držané v zajatí.

§ 8

(1) Nebezpečné živočíchy možno chovať alebo držať len v úradne registrovaných zariadeniach na základe osobitného povolenia podľa § 32 písm. d) tohto zákona.

(2) Nebezpečným živočíchom sa na účely tohto zákona rozumie divé zviera alebo iný živočíšny bezstavovec, ktorý vzhľadom na svoje fyziologické danosti je schopný ohroziť život alebo zdravie človeka.

§ 9

Orgány ochrany zvierat uvedené v § 29 písm. b) a c) tohto zákona sú oprávnené nariadiť alebo vykonať nevyhnutné opatrenia na odstránenie zistených nedostatkov pri chove alebo držbe zvierat a nebezpečných živočíchov. Odvolanie proti takémuto opatreniu nemá odkladný účinok.

§ 10

Chovateľ nesmie zviera opustiť s úmyslom zbaviť sa ho. Za opustenie sa nepovažuje vypustenie divého zvieraťa do jeho prirodzeného prostredia, ak to dovoľuje zdravotný stav zvieraťa a charakteristika prostredia.

§ 11

Zviera sa nesmie použiť ako cena alebo prémia v anonymných súťažiach.

DRUHÁ ČASŤ
OSOBITNÉ USTANOVENIA

Ochrana hospodárskych zvierat

§ 12

(1) Hospodárskym zvieraťom sa na účely tohto zákona rozumie zviera, ktoré sa chová a drží najmä na účely úžitkovej produkcie.

(2) Každé hospodárske zviera musí mať ustajnenie, výživu a ošetrovanie zodpovedajúce jeho fyziologickým a etologickým potrebám so zreteľom na druh hospodárskeho zvieraťa, stupeň jeho vývoja, adaptácie a domestifikácie v súlade so získanými skúsenosťami a vedeckými poznatkami.

§ 13

Voľnosť pohybu, charakteristická pre hospodárske zviera podľa druhu, sa nesmie obmedzovať spôsobom, ktorý by hospodárskemu zvieraťu spôsoboval utrpenie alebo poškodenie.

§ 14

Chovateľ hospodárskych zvierat chovaných v zariadeniach intenzívnych chovov je povinný najmenej raz za deň skontrolovať výživový a zdravotný stav takto chovaných zvierat, ako aj technický stav chovných a ustajňovacích zariadení.

§ 15

(1) Jatočné zvieratá, ktorými sa na účely tohto zákona rozumejú hospodárske zvieratá určené na usmrtenie za účelom získať potraviny na verejnú konzumáciu alebo na usmrtenie z iných dôvodov, chované v zariadeniach intenzívnych chovov môže usmrcovať v špecializovaných zariadeniach – bitúnkoch spôsobilá osoba. Mimo bitúnka môže jatočné zvieratá chované v zariadeniach intenzívnych chovov výnimočne usmrcovať v prípadoch opatrení na zabránenie šírenia nákazy a v nevyhnutných prípadoch na ukončenie utrpenia zvierat len spôsobilá osoba. Chovateľ je povinný mať k dispozícii pre naliehavé situácie nástroje a pomôcky spôsobujúce zbavenie vedomia a vykrvenie. Prítomnosť spôsobilej osoby ani zbavenie vedomia pri usmrtení jatočných zvierat určených pre vlastnú spotrebu chovateľa sa nevyžaduje.

(2) Spôsobilou osobou na účely tohto zákona sa rozumie osoba spĺňajúca podmienky ustanovené osobitnými predpismi.[5])

Ochrana spoločenských zvierat

§ 16

(1) Spoločenským zvieraťom sa na účely tohto zákona rozumie každé zviera chované človekom predovšetkým v jeho domácnosti, ak tento zákon neustanovuje inak.

(2) Každý, kto chová alebo drží spoločenské zviera alebo má ho v opatere, je povinný najmä

a) zabezpečiť mu umiestnenie, starostlivosť a pozornosť v primeraných zoohygienických a hygienických podmienkach zodpovedajúcich jeho fyziologickým a etologickým potrebám,

b) poskytovať mu v dostatočnom množstve krmivo, vodu a iné tekutiny zodpovedajúce jeho fyziologickým potrebám,

c) umožniť mu primeraný pohyb,

d) urobiť opatrenia na zabránenie jeho úteku.

(3) Zviera sa nesmie chovať alebo držať ako spoločenské zviera, ak nie sú splnené podmienky uvedené v odseku 1 alebo ak sa zviera nemôže adaptovať na podmienky v zajatí.

§ 17

Chirurgické zákroky na účely zmeny vzhľadu spoločenského zvieraťa nad rozsah uznaných plemenných znakov alebo na iné neliečebné účely sú zakázané okrem prípadov, keď je takýto zákrok veterinárne nevyhnutný z dôvodu osobitného záujmu významného pre zviera[6]) alebo na zabránenie rozmnožovaniu.

§ 18

Usmrtenie spoločenských zvierat môže vykonať len veterinárny lekár okrem naliehavých prípadov na ukončenie utrpenia zvieraťa, ak pomoc veterinárneho lekára nemožno rýchlo zabezpečiť. Usmrtenie sa musí vykonať s minimálnym utrpením zvieraťa. Zvolená metóda usmrtenia musí spôsobiť buď zbavenie vedomia s následnou smrťou, alebo uvedenie do hlbokého celkového znecitlivenia s následným postupom, ktorý bezpečne spôsobí smrť.

§ 19

(1) Spoločenské zviera sa nesmie cvičiť spôsobom, ktorý mu spôsobuje ujmu na zdraví a kondícii, najmä

a) sa nesmie nútiť na výkony presahujúce jeho schopnosti alebo jeho prirodzenú silu,

b) nesmú sa používať prostriedky, ktoré môžu zapríčiniť zranenie alebo zbytočnú bolesť, utrpenie alebo úzkosť.

(2) Výcvik spoločenských zvierat na účely predaja alebo na súťaže môžu vykonávať len odborne spôsobilé osoby.

§ 20

Chov spoločenských zvierat na účely ich rozmnožovania alebo na obchod s nimi môžu vykonávať len spôsobilé osoby po písomnom oznámení orgánu ochrany zvierat.

§ 21

(1) Každý, kto vyberá spoločenské zviera na rozmnožovanie, musí brať do úvahy anatomické, fyziologické a povahové vlastnosti zvieraťa, ktoré by mohli ohroziť dobrý stav a zdravie potomstva alebo zdravie samice.

(2) Chovateľ spoločenských zvierat je povinný vykonať opatrenia na zabránenie ich neplánovaného a nežiaduceho rozmnožovania.

§ 22

Spoločenské zviera sa nesmie predať alebo darovať osobe mladšej ako 16 rokov bez súhlasu jej rodiča alebo iného zákonného zástupcu.

§ 23

(1) Každý, kto prichýli túlavé zviera, ktorým sa na účely tohto zákona rozumie spoločenské zviera trvalo sa nachádzajúce mimo domova, opatery a dohľadu chovateľa, je povinný oznámiť to najneskôr do troch dní okresnej veterinárnej správe.

(2) Štát a obce podporujú zriaďovanie a prevádzku vhodného počtu útulkov pre zvieratá.

Ochrana pokusných zvierat

§ 24

(1) Pokusom na zvierati sa na účely tohto zákona rozumie každé použitie zvieraťa na pokusné alebo iné vedecké účely, ktoré mu môžu spôsobiť bolesť, utrpenie alebo trvalé poškodenie a uhynutie.

(2) Pokusným zvieraťom sa na účely tohto zákona rozumie zviera využívané alebo určené na využitie na pokusné alebo iné vedecké účely.

(3) Laboratórnym zvieraťom sa na účely tohto zákona rozumie zviera chované výlučne na pokusné alebo iné vedecké účely v zariadeniach, ktoré majú na to oprávnenie podľa § 31 písm. a) tohto zákona.

§ 25

Pokusy možno vykonávať spravidla na laboratórnych zvieratách.

§ 26

(1) Pokusy na zvieratách možno vykonávať len po overení, že pri súčasnom stave poznania sa nedajú na získanie požadovaných poznatkov použiť iné metódy, a to len v nevyhnutnej miere a na účel

a) predchádzania ochoreniu, spoznania alebo liečenia ochorení človeka alebo zvieraťa,

b) rozšírenia poznania nepatologických štruktúr, funkcií a pochodov človeka a zvieraťa,

c) spoznania poškodenia životného prostredia,

d) overovania neškodnosti látok alebo výrobkov pre zdravie človeka alebo zvieraťa alebo ich účinnosti proti škodcom,

e) výroby sér, očkovacích látok, liekov a iných biologických materiálov,

f) výučby v oblasti medicíny a prírodných vied, farmakológie a veterinárnej medicíny.

(2) Zakazuje sa vykonávať pokusy na zvieratách pre potreby tabakového priemyslu, vývoja dekoratívnej kozmetiky a pracích prostriedkov. Výnimkou je povinné testovanie podľa osobitného predpisu.[7])

§ 27

Pri vykonávaní pokusov je nevyhnutné dodržiavať tieto zásady:

a) bolesť, utrpenie alebo poškodenie zdravia možno zvieraťu spôsobiť iba v nevyhnutnom rozsahu,

b) ak sa pri pokuse zapríčinia väčšie než nepatrné bolesti, možno pokus vykonať len pri lokálnom alebo celkovom znecitlivení; výnimka je možná len v prípade, ak účel pokusu vylučuje znecitlivenie,

c) zviera sa nesmie používať na pokusy zapríčiňujúce bolesť alebo utrpenie viac ako raz, ak opakovanie nie je súčasťou pokusov,

d) pokusným zvieratám treba zabezpečiť primeranú opateru (výživa, napájanie, primeraný priestor a mikroklíma, veterinárna starostlivosť) a ich vhodný chov v súlade s podmienkami správnej laboratórnej praxe,

e) pokusy treba pripravovať a dôsledne plánovať, používať iba primerané pracovné metódy a vhodné zvieracie modely, a tak znižovať počet používaných zvierat,

f) pokusné zvieratá a zvieratá vyradené z pokusov usmrcovať bez utrpenia, úzkosti a neprimeranej bolesti.

§ 28

(1) Schválené pokusy na zvieratách a chov laboratórnych zvierat možno vykonávať len v zariadeniach, ktoré majú na to oprávnenie (akreditáciu) podľa § 31 písm. a) a b) tohto zákona.

(2) Zariadenie uvedené v odseku 1 je povinné

a) ustanoviť osobu zodpovednú za opateru pokusných zvierat,

b) viesť záznamy o používaných zvieratách a uchovávať ich po dobu najmenej troch rokov,

c) viesť o každom pokuse protokol, v ktorom sa uvedie účel pokusu, spôsob jeho vykonania, spôsob omámenia zvierat, ako aj druh a počet použitých zvierat; protokol sa uchováva po dobu troch rokov.

TRETIA ČASŤ
ORGÁNY OCHRANY ZVIERAT

§ 29

(1) Orgánmi ochrany zvierat sú

a) Ministerstvo pôdohospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“),

b) Štátna veterinárna správa,

c) okresné veterinárne správy.

(2) V pôsobnosti Ministerstva obrany Slovenskej republiky a v pôsobnosti Ministerstva vnútra Slovenskej republiky plnia úlohy orgánu ochrany zvierat veterinárna služba Ministerstva obrany Slovenskej republiky a orgán veterinárnej starostlivosti Ministerstva vnútra Slovenskej republiky.

§ 30

Ministerstvo je ústredným orgánom štátnej správy na úseku ochrany zvierat, ktorý rozhoduje aj o podpore zriaďovania a prevádzky útulkov pre zvieratá podľa zásad ustanovených osobitným predpisom.[8])

§ 31

Štátna veterinárna správa

a) udeľuje a odníma oprávnenie na chov laboratórnych zvierat (akreditáciu),

b) udeľuje a odníma oprávnenie na vykonávanie pokusov na zvieratách (akreditáciu) a kontroluje podmienky na vykonávanie pokusov,

c) je druhostupňovým orgánom štátnej správy na úseku ochrany zvierat,

d) udeľuje povolenie na usmrcovanie jatočných zvierat pre potreby náboženských obcí (§ 6).

§ 32

Okresné veterinárne správy

a) vykonávajú kontrolu ochrany zvierat podľa tohto zákona a iných všeobecne záväzných právnych predpisov,

b) prejednávajú priestupky a iné správne delikty podľa ustanovení tohto zákona a iných všeobecne záväzných právnych predpisov a ukladajú sankcie za ich porušenie,

c) ukladajú opatrenia na odstránenie nimi zistených nedostatkov pri chove alebo držbe zvierat,

d) vykonávajú registráciu zariadení na chov nebezpečných živočíchov,

e) plnia ďalšie úlohy vyplývajúce z tohto zákona a iných všeobecne záväzných právnych predpisov.

§ 33

(1) Okresné veterinárne správy môžu ustanoviť na výkon kontroly inšpektorov ochrany zvierat a vymedziť rozsah ich oprávnení.

(2) Za inšpektora ochrany zvierat môže byť ustanovená osoba, ktorá dovŕšila 18 rokov a je odborne spôsobilá.

(3) Odbornú prípravu inšpektorov ochrany zvierat vykonávajú okresné veterinárne správy, ktoré aj vydávajú osvedčenia o odbornej spôsobilosti a vedú zoznamy osôb ustanovených za inšpektorov ochrany zvierat.

(4) Inšpektori ochrany zvierat sa pri výkone svojej činnosti preukazujú osvedčením vydaným podľa odseku 3.

§ 34

(1) Poverení pracovníci orgánov ochrany zvierat sú pri výkone činnosti podľa tohto zákona oprávnení

a) vstupovať do priestorov, v ktorých sa zvieratá chovajú alebo držia, okrem obydlia,

b) vyžadovať od chovateľov potrebné doklady, informácie a vysvetlenia.

(2) Poverení pracovníci orgánov ochrany zvierat sú oprávnení v prípade zistenia nedodržania povinnosti pri ochrane zvierat upozorniť chovateľa na zistené nedostatky a uložiť mu opatrenia na nápravu alebo chov zakázať.

(3) Poverení pracovníci orgánov ochrany zvierat sú oprávnení za zistené priestupky ukladať v blokovom konaní pokuty do 500 Sk.

(4) Pri výkone činnosti podľa tohto zákona sú poverení pracovníci orgánu ochrany zvierat povinní preukázať sa služobným preukazom a poverením okresnej veterinárnej správy.

Priestupky a iné správne delikty

§ 35

(1) Priestupku na úseku ochrany zvierat sa dopustí ten, kto

a) bez primeraného dôvodu usmrtí zviera,

b) usmrtí zviera iným spôsobom, aký je ustanovený týmto zákonom (§ 5, 15 a 18),

c) spôsobí zvieraťu bezdôvodne utrpenie, bolesť alebo poranenie,

d) ako chovateľ neposkytne zvieraťu výživu a opateru zodpovedajúcu jeho fyziologickým potrebám a správaniu,

e) ako chovateľ nevykoná najmenej raz za deň kontrolu výživového a zdravotného stavu zvierat chovaných v zariadeniach intenzívnych chovov, ako aj technického stavu chovných a ustajňovacích zariadení,

f) ako chovateľ opustí zviera s úmyslom zbaviť sa ho,

g) štve zvieratá proti sebe okrem prípadov lovu alebo poľovníckeho výcviku,

h) podá zvieraťu bez súhlasu veterinárneho lekára liečivé alebo podobné prípravky okrem tých, ktoré sú voľne v predaji, ak nejde o schválené pokusy,

i) podá zvieraťu nedovolené povzbudzujúce látky (doping) s cieľom zmeniť jeho výkon,

j) prepravuje choré, zranené alebo gravidné zviera, u ktorého by mohol nastať pôrod počas prepravy, alebo zviera mladšie ako dva dni okrem prípadov veterinárneho ošetrenia alebo naliehavého usmrtenia,

k) chová nebezpečného živočícha v neregistrovanom zariadení,

l) chová spoločenské zvieratá na účely ich rozmnožovania alebo na obchod s nimi bez predchádzajúceho oznámenia orgánom ochrany zvierat alebo bez spôsobilosti na túto činnosť,

m) cvičí spoločenské zvieratá na účely predaja alebo súťaže bez spôsobilosti na túto činnosť,

n) použije zviera na účely predaja alebo súťaže bez spôsobilosti na túto činnosť,

o) použije zviera ako cenu v anonymných súťažiach,

p) neoznámi prichýlenie túlavého zvieraťa najneskôr do troch dní orgánu ochrany zvierat,

r) vykoná reklamu týrania zvierat,

s) predá alebo daruje spoločenské zviera osobe mladšej ako 16 rokov bez súhlasu jej rodiča alebo iného zákonného zástupcu,

t) nezabezpečí realizáciu opatrenia podľa § 34 ods. 2 tohto zákona,

u) chová laboratórne zvieratá na pokusné účely v zariadeniach, ktoré neboli na tento účel akreditované,

v) poruší inú povinnosť ustanovenú týmto zákonom.

(2) Za priestupok podľa odseku 1 možno uložiť pokutu do 10 000 Sk.

(3) Ak v tomto zákone nie je ustanovené inak, platia pre priestupky a ich prejednávanie všeobecne záväzné právne predpisy.[9])

§ 36

(1) Ak sa dopustí konania uvedeného v § 35 tohto zákona podnikateľ, ktorého predmetom činnosti je chov, držanie alebo jatočné spracovanie zvierat, možno mu uložiť pokutu do 500 000 Sk.

(2) Pri určovaní pokuty podľa odseku 1 sa prihliada najmä na závažnosť a čas trvania protiprávneho konania, ako aj na rozsah a mieru hroziacej alebo spôsobenej škody.

(3) Pokutu možno uložiť do jedného roka odo dňa, keď sa o protiprávnom konaní dozvedela príslušná okresná veterinárna správa, najneskôr však do troch rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

(4) Pokuta je splatná do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, ktorým bola uložená, ak okresná veterinárna správa, ktorá pokutu uložila, neurčí dlhšiu lehotu na jej splatnosť.

(5) Výnos z pokút uložených orgánmi ochrany zvierat je príjmom štátneho rozpočtu Slovenskej republiky.

Splnomocňovacie a zrušovacie ustanovenia

§ 37

(1) Ministerstvo ustanoví všeobecne záväzným právnym predpisom podrobnosti o

a) chove hospodárskych zvierat,

b) usmrcovaní jatočných zvierat,

c) podmienkach chovu spoločenských zvierat, odbornej spôsobilosti na ich chov a výcvik na účely obchodovania s nimi,

d) odbornej príprave inšpektorov ochrany zvierat,

e) chove divých zvierat a nebezpečných živočíchov,

f) ochrane pokusných zvierat.

(2) Ministerstvo po dohode s Ministerstvom zdravotníctva Slovenskej republiky ustanoví všeobecne záväzným právnym predpisom podrobnosti zoohygienických a hygienických podmienok na chov alebo držbu spoločenských zvierat.

§ 38

Zrušuje sa § 5 ods. 1 písm. a) a § 6 zákona č. 87/1987 Zb. o veterinárnej starostlivosti v znení zákona č. 239/1991 Zb. (úplné znenie č. 215/1992 Zb.).

§ 39
Účinnosť

Tento zákon nadobúda účinnosť 1. júlom 1995.

Michal Kováč v. r.

Ivan Gašparovič v. r.

Vladimír Mečiar v. r.

1) Zákon č. 23/1962 Zb. o poľovníctve v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 100/1977 Zb., zákona Slovenskej národnej rady č. 131/1991 Zb., zákona Slovenskej národnej rady č. 510/1991 Zb. a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 99/1993 Z. z.

2) § 13 a 14 zákona č. 140/1961 Zb. Trestný zákon v znení neskorších predpisov.

3) Napríklad zákon č. 23/1962 Zb.
Zákon č. 102/1963 Zb. o rybárstve.
§ 58 ods. 4 písm. b) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 287/1994 Z. z. o ochrane prírody a krajiny.
§ 61 ods. 1 písm. h) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 251/1994 Z. z.

4) § 26 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 287/1994 Z. z.

5) Napríklad § 5 zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení zákona č. 231/1992 Zb., zákona č. 600/1992 Zb. a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 132/1994 Z. z.
§ 2 zákona Slovenskej národnej rady č. 10/1992 Zb. o súkromných veterinárnych lekároch a o Komore veterinárnych lekárov Slovenskej republiky.

6) § 28 zákona č. 23/1962 Zb.

7) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 272/1994 Z. z. o ochrane zdravia ľudí.

8) Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 263/1993 Z. z. o verejnom obstarávaní tovarov, služieb a verejných prác (Zákon o verejnom obstarávaní) v znení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 81/1994 Z. z.

9) Zákon Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení zákona Slovenskej národnej rady č. 524/1990 Zb., zákona Slovenskej národnej rady č. 266/1992 Zb., zákona Slovenskej národnej rady č. 295/1992 Zb., zákona Slovenskej národnej rady č. 511/1992 Zb., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 237/1993 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 42/1994 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 248/1994 Z. z., zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 249/1994 Z. z. a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 250/1994 Z. z.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.